

FÆLLES ERKLÆRING FRA RÅDET OG KOMMISSIONEN OM, HVORLEDES NETVÆRKET AF KONKURRENCEMYNDIGHEDER SKAL FUNGERE

- "1. Med den i dag vedtagne forordning om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 fastlægges en ordning med en direkte anvendelig undtagelse, hvor medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og domstole, på linje med Kommissionen, har kompetence til at anvende ikke blot traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 82, der i henhold til EF-Domstolens retspraksis er direkte anvendelige, men også traktatens artikel 81, stk. 3.
2. For at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler, danner Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne (i det følgende benævnt "de nationale konkurrencemyndigheder") tilsammen et netværk af konkurrencemyndigheder (i det følgende benævnt "netværket"), der anvender traktatens artikel 81 og 82 i et tæt samarbejde.
3. Denne fælles erklæring er af politisk karakter og indebærer derfor hverken juridiske rettigheder eller forpligtelser. Den indskrænker sig til at fastlægge en fælles politisk forståelse, som deles af alle medlemsstater og Kommissionen, om principperne for, hvorledes netværket skal fungere.
4. De nærmere enkeltheder vil blive fastlagt i en meddelelse fra Kommissionen, der vil blive udarbejdet og ajourført efter behov i et tæt samarbejde med medlemsstaterne.

Generelle principper

5. Samarbejdet inden for netværket har til formål at sikre en effektiv håndhævelse af EF's konkurrenceregler i hele Fællesskabet.
6. Decentraliseringen af gennemførelsen af Fællesskabets konkurrenceregler indebærer en styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders rolle. De vil få kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82 i fuldt omfang og til aktivt at bidrage til udformningen af konkur-

rencepolitikken og til retsskabelsen og praksis på dette område.

7. Alle konkurrencemyndigheder i netværket er indbyrdes uafhængige. Samarbejdet mellem de nationale konkurrencemyndigheder indbyrdes og mellem disse og Kommissionen skal foregå på grundlag af lighed, respekt og solidaritet.
8. Medlemsstaterne accepterer, at deres håndhævelsesordninger er forskellige, men anerkender dog gensidigt de standarder, som de enkelte medlemsstaters ordninger bygger på, som grundlag for samarbejde.
9. Kommissionen har som traktatens vogter det endelige ansvar for, men ikke enekompetence til at udforme konkurrencepolitikken og for at sikre en effektiv og ensartet anvendelse heraf. Derfor vil de instrumenter, som anvendes af henholdsvis Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder, ikke være de samme. De yderligere beføjelser, som Kommissionen er blevet tillagt for at kunne varetage sine opgaver, skal udøves under den størst mulige hensyntagen til netværkets samarbejdsbaserede karakter.
10. Samarbejdet og informationsstyringen inden for netværket skal være så effektiv som muligt. Samtlige medlemmer af netværket vil bidrage til at mindske den administrative byrde, der er forbundet med deltagelse i netværket mest muligt, idet det forudsættes, at alle oplysninger, der udveksles i henhold til forordningens artikel 11, vil blive stillet til rådighed og gjort let tilgængelige for alle medlemmer af netværket.

Arbejdsdeling

11. Med forbehold af bestemmelserne i forordningens artikel 11, stk. 6, har alle medlemmer af netværket fuld parallel kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82.
12. Fordelingen af sagerne vil blive afsluttet så hurtigt som muligt. Der vil blive anvendt en vejledende tidsfrist (højst tre måneder) inden for netværket. Normalt vil denne sagsfordeling være endelig indtil procedurens afslutning, forudsat at kendsgerningerne i sagen i det store hele forbliver uændret. Er det tilfældet, indebærer det, at den konkurrencemyndighed, der har anmeldt sagen til netværket, normalt fortsat vil være den ansvarlige konkurrencemyndighed, hvis den har de bedste forudsætninger for at behandle sagen, og ingen anden konkurrence-

myndighed har gjort indsigelser inden for den vejledende tidsfrist.

13. Alle medlemmer af netværket vil bestræbe sig på at sikre, at fordelingen af sagerne forløber så forudsigeligt som muligt, idet virksomhederne og andre berørte parter vil modtage vejledning om, hvor de skal indgive klager.
14. Medlemmerne af netværket skal sikre, at de sager, der kræver, at en konkurrencemyndighed foretager en indgående undersøgelse, fordeles og vurderes på passende måde. Dette princip anfægter ikke netværksmedlemmernes skønsmæssige ret til at afgøre, om de vil indlede en undersøgelse af en sag eller ej.

Myndighed(er) med de bedste forudsætninger for at træffe beslutning

15. Medlemmerne af netværket skal sikre en effektiv håndhævelse af traktatens artikel 81 og 82. Sagerne vil blive behandlet af en myndighed eller af myndigheder, der er i stand til at genoprette eller opretholde konkurrencen på markedet. Med henblik herpå skal netværkets medlemmer tage hensyn til alle relevante forhold, herunder navnlig spørgsmålene om, på hvilke markeder de konkurrencebegrænsende virkninger er mærkbare, og hvilken myndighed der har de bedste forudsætninger for at behandle sagen på passende måde - alt efter myndighedens evne til at indsamle bevismateriale, bringe overtrædelsen til ophør og til effektivt at gennemføre sanktioner.
16. Sagerne vil så ofte som muligt blive behandlet af en enkelt konkurrencemyndighed. En enkelt national konkurrencemyndighed vil normalt have de bedste forudsætninger for at træffe beslutning, hvis kun en medlemsstat er mærkbart berørt af en aftale eller praksis, især når de væsentligste konkurrencebegrænsende virkninger forekommer i den samme medlemsstat, og alle virksomheder, der deltager i en aftale eller medvirker til misbrug af en dominerende stilling, er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat.
17. Når en aftale eller praksis mærkbart påvirker konkurrencen i mere end en medlemsstat, vil netværkets medlemmer søge at nå til enighed om, hvem af dem der har de bedste forudsætninger for at behandle sagen på passende måde.
18. I sager, som ikke kan behandles af en enkelt konkurrencemyndighed (når der er tale om

påvirkning af konkurrencen i flere medlemsstater, og ingen national konkurrencemyndighed alene vil kunne behandle sagen på passende måde), bør netværkets medlemmer koordinere deres indsats og søge at udpege en konkurrencemyndighed som den ledende myndighed.

19. Kommissionen vil specielt have de bedste forudsætninger for at behandle en sag, hvis en aftale eller praksis har mærkbare virkninger i mere end tre medlemsstater, hvis der er en snæver sammenhæng mellem sagen og andre fællesskabsbestemmelser, som eventuelt udelukkende eller bedst kan gennemføres af Kommissionen, eller hvis hensynet til Fællesskabets almene interesser gør det påkrævet, at Kommissionen vedtager en beslutning med henblik på at videreudvikle Fællesskabets konkurrencepolitik, især når der opstår nye konkurrence-spørgsmål, eller for at sikre en effektiv håndhævelse.

Ensartet anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler

20. Hvis den samme sag (samme marked, samme parter, samme adfærd/aftale) efter udløbet af den første tidsfrist for sagsfordelingen behandles af mere end en national konkurrencemyndighed, der har gode forudsætninger herfor, skal en national konkurrencemyndighed træffe en formel beslutning, hvorefter de øvrige konkurrencemyndigheder indstiller deres procedure, eller, hvis dette ikke er muligt, skal de pågældende nationale konkurrencemyndigheder behandle sagen i et nært samarbejde.
21. Hvis den samme sag efter udløbet af den første tidsfrist for sagsfordelingen behandles af en eller flere konkurrencemyndigheder, der har gode forudsætninger herfor, skal Kommissionen normalt undlade at indlede en procedure, som indebærer, at de pågældende myndigheder mister deres kompetence i henhold til bestemmelserne i forordningens artikel 11, stk. 6, medmindre der er tale om en af nedenstående situationer:
 - a) medlemmer af netværket påtænker at træffe indbyrdes modstridende beslutninger i den samme sag;
 - b) medlemmer af netværket påtænker at træffe en beslutning, der er åbenbart i strid med gældende retspraksis; de normer, der er fastlagt i Domstolens og Førsteinstansrettens domme og i Kommissionens tidligere beslutninger og forordninger, bør tjene som rettesnor; for så vidt angår kendsgerningerne i sagen, vil alene en væsentlig uoverensstem-

melse udløse indgriben fra Kommissionens side;

- c) (et) medlem(mer) af netværket forhaler proceduren i urimelig grad;
- d) det er nødvendigt, at Kommissionen træffer en beslutning med henblik på at udvikle Fællesskabets konkurrencepolitik, især når samme konkurrencespørgsmål opstår i flere medlemsstater;
- e) den nationale konkurrencemyndighed gør ikke indsigelse.

Såfremt Kommissionen beslutter at indlede en procedure med de virkninger, som er omhandlet i forordningens artikel 11, stk. 6, indleder den proceduren snarest muligt.

- 22. Såfremt en national konkurrencemyndighed allerede behandler en sag, skal Kommissionen forelægge den pågældende nationale konkurrencemyndighed og de øvrige medlemmer af netværket en skriftlig begrundelse for anvendelsen af forordningens artikel 11, stk. 6.
- 23. Kommissionen vedtager normalt ikke - i det omfang Fællesskabets almene interesser ikke er berørt - en beslutning, der strider imod en beslutning truffet af en national konkurrencemyndighed, når denne har underrettet Kommissionen på passende måde i henhold til såvel forordningens artikel 11, stk. 3, som artikel 11, stk. 4, og Kommissionen ikke har bragt bestemmelserne i forordningens artikel 11, stk. 6, i anvendelse.
- 24. Netværkets medlemmer underretter de øvrige medlemmer af netværket om afvisninger af klager og indstilling af undersøgelser af alle sager, som netværket er blevet underrettet om i henhold til forordningens artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3."
